

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemani ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in štetletno 250 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Izjava.

Proti trditvi »Soča« v številki z dne 29. sept., da bi bil načelnik podpisanega kluba ponudil mons. Faiduttiju znani kompromis, »ko je imel zagotovljene glasove laških liberalcev« za volitev odbornika iz cele zbornice, in da je s tem povzročil nevarnost, da bi Slovenci dobili le enega deželnega odbornika, Italijani pa tri, javlja podpisan klub, da v nobenem štadiju dosedanjih pogajanj ni imel zagotovljenih glasov laških liberalcev za svojega kandidata iz cele zbornice, da torej v kljub ponujenega kompromisa je ostala možnost slovensko-italijanske liberalne zveze za ta mandat, in da gledé na eventualno usodo drugega slov. odbornika, ki naj bi se volil iz veleposestva, ni ponujen kompromis čisto nič premenil, pustivši nedotaknen dogovor slov. kluba s Faid. v tem oziru. Zato je pa tudi izdajstvo, o katerem pisari »Soča«, le izrodek vroče domišljije njenega sotrudnika.

Klub. slov. ljud. stranke.

Narodno »izdajstvo«.

Jakava »Edinost«, vir politične poštenosti, in divja »Soča«, izraz politične surovosti in strasti, si zakrivati deviški obraz ter kličeti slovenski narod, naj si ogleda, zapiše v srce in obsodi »izdajstvo« (izdajstvo) dr. Gregorčiča, ki je bil pripravljen prepustiti Italijanom tri deželne odbornike, samo da bi rešil eno mesto — »lenuhu« prof. Berbuča, ter se sklienjeti pri tem na razmotrivanju italijanskega liberalnega lista »Corriere Friulano«, ki polemizuje s proštom Faiduttijem, izraža to misel.

Ako bi bilo slovenskima listoma za resnico in ne za hujškanje zoper obso-vražene slov. »klerikalce«, bi se bila o stvari prej poučila, na kar bi morala drugače soditi. Ali v bojznosti, da pri raziskavanju resnice bi lahko prišlo do drugih rezultatov, sta opustila poizvedovanje na pristojnem mestu ter sta udarila z loparjem po narodnem »izdajalcu« dr. Gregorčiču.

Kako neosnovani in neopravičeni so izbruhli divje strasti ob Soči in potuhnjene hinavščine ob Adriji, je razvidno iz naslednjih črtic. — Prošt Faidutti ima zvezo s slovenskimi liberalci v teh točkah: slovenski liberalci dobijo dva odbornika, prošt F. pa enega, in to tako-le: Volivni razred veleposestnikov šteje 6 poslancev, 3 slovenske in 3 italijanske liberalce. V tej skupini mora biti bodisi izvoljen, bodisi izžreban slov. lib. odbornik. Ako se to ne zgodi zapustijo slov. liberalci in ital. »klerikalci«, 15 mož, deželni zbor, ki postane nesklepčen in se bo moral razpustiti. To je prva in glavna želja Faiduttijeva, za katero je pridobil o svojem času tudi lib. Slovence.

Ako bo po veleposestnikih izvoljen slovenski odbornik, nastopi druga točka zveze, ki obstoji v tem, da iz skupine pete kurije in kmečkih občin (16 poslancev) se izvoli v odbor ital. klerikalec, iz cele zbornice (9 slov. lib. in 6 ital. kler.) pa slov. lib. odbornik z večino 15 glasov proti (namišljenim) 14 brez nadškofa.

Ponudba slov. ljud. stranke do ital. kler. je pustila popolnoma nedotakneno prvo točko kompromisa med Faid. in Gab. ter se je nanašala edino le na drugo točko v tem zmislu, da namesto da bi bil ital. klerikalec voljen z Gab.-ovo pomočjo, naj F. rajši sprejme pomoč slov. ljud. stranke, a zato naj da pri volitvi iz cele zbornice svoje glasove kandidatu slov. ljud. stranke namesto Gab.-emu kandidatu. To ponudbo soslov. »klerikalci« radi tega storili, ker prošt F. je v pogovorih z njimi večkrat priznaval kot opravičeno in oportanno njih zahtevo, da bi imeli zastopnika v dež. odboru, in so se torej nadejali, da se jim želja tudi izpolni.

Kolikor je bilo torej možnosti za izvolitev dveh slov. odbornikov po Gab.-vem kompromisu, prav toliko možnosti je ostalo po ponudbi ljudske stranke; kajti pri volitvi iz cele zbornice bi prišlo v najslabšem slučaju do ožje volitve med slov. »klerikalcem« in katerim drugim kandidatom, pri kateri ožji volitvi bi odločevali slov. in ital. liberalci med kandidatom slov. ljud. stranke na eni ter med slov. ali ital. lib. kandidatom na drugi strani. Ako bi se slov. liberalci priklopili združenim »klerikalcem«, bi bila izvolitev slov. »klerik.« odbornika absolutno gotova. Izvolitev ital. liberalca bi bila brez pomoči slov. liberalcev popolnoma izključena.

Kje je torej tista nevarnost, o kateri sanjarita »Edinost« in »Soča«? Kje tisto izdajstvo, katero razgreva domišljijo ubogih pisunov? Naj bi hranili fosfor ako ga imajo kaj v možganih, ter črnili in papir rajši za druge izbrube svoje domišljije, in ne za krpucanje takih dokazovanj, katerih neistnost, prisilnost in plitvost se otipa z rokami v temni polnoči. Kaj vse strast ne naredi?

Peta seja goriškega deželnega zbora.

Za dne 2. oktobra je bila sklicana peta seja goriškega deželnega odbora. Na dnevnem redu je bila kot prva točka volitev odseka za proslavo cesarjevega jubileja in potem utemeljevanje 41 nujnih predlogov naših poslancev.

Dež. glavar otvori sejo ob 10h30' ob navzočnosti vseh poslancev, nakar se prebere zapisnik zadnje seje, ki se odobri.

Dr. Venier opazi med poslušalci stražnika in zahteva da se odstrani. Galerija zavpije: Bravo.

K besedi se oglasi dr. Franko, ki pravi, kako more g. deželni glavar opravičiti to, da dež. uradniki ne bero le označbe nujnih predlogov, kakor bi se moralo vršiti po poslovniku; ampak celo utemeljevanje. Zahteva, da se prebera le označbe nujnih predlogov. To predlaga radi tega, ker vidi, da ima tajnik pripravljenih celo vrsto dolgih predlogov. Prosi, da bi glavar dal na glasovanje ta njegov predlog.

Dež. glavar odgovarja, da je bila doslej taka navada. To je dovoljeno po opravilniku, ki ga ima tolmačiti deželni glavar sam. Dr. Frankov predlog bi pa pomenjal spremembo opravilnika. Sicer pa bi se bil moral predlog staviti pred sejo.

Gaberšček: Naj bo za danes! Pa samo za danes!

Nato se prebere še nekaj prošenj za podpore, nakar se začne čitati nujni predlogi: 5 slovenskih predlogov in 70 laških

Med drugimi laškimi predlogi je bil tudi nujni predlog posl. Pinavčiča, naj se Goriško razdeli v dva dela: v laški in slovenski del. Vsek del naj bi imel svoj deželni zbor. Glavno mesto laškega dela naj bi bila Gorica, sedež slovenskega pa Tomir. Predlog je vzbudil viharo veselost pri vseh poslancih, celo laški liberalci so se smejali.

Laški liberalci Bernardelli je vložil neki predlog o nekaki »zdravniški zvezi«. Ob tej priliki se je začela čitati neka brošura, ki vsebuje dolgo razpravo.

Dr. Franko: Gospod glavar! Kako morete dopustiti, da se tu kaj takega čita. Saj to ni predlog; ampak utemeljevanje predloga.

Dež. glavar na kratko opozori tajnika naj čita naprej.

Dr. Gregorin zakliče dež. glavarju: G. glavar, vi obstruirate.

Dež. glavar pozove dr. Gregorina radi tega k redu.

Dr. Gregorin se v italijanskem jeziku zahvali.

Med tem so seveda tudi od laške strani letele opazke, da je bilo precej hrupa.

Zapisnikar nekaj časa mirno čita naprej.

A. Gaberšček pride med tem v dvorano iz katerega je bil poprej spodil dolg čes. Hrup in žum ga je privabil nazaj. V dvorani se pri svojem sosedu dr. Frankota hitro informira, kaj je bilo. Ko izve, da je bilo nekaj zanj, se hitro dvigne še on ni začne klicati dež. glavarju, da on ne pusti, da bi se tukaj brala ta brošura.

Od nasprotni strani se oglašajo njegov prijatelj Venier. Galerija ploska Venierju.

Gaberšček: To je škandal!

Venier: Vi delate škanđale!

Galerija kriči.

Gaberšček: To je nož, ki reže na dva krsja, g. kolega.

Dež. glavar pozove Gaberščeka k redu.

Gaberšček: Meni je vseeno.

Gregorin se v italijanskem jeziku krega z Lahi. Odgovarjata mu Pinavčič in Venier.

Ko nastane mir, tajnik zopet čita naprej.

Venier: Saj to je vendar zelo podučno.

Gaberšček: Saj to mi tudi radi slišimo; a poslušali bomo drugič. Danes pa ne!

Zopet nemir. Ko se poleže nemir, tajnik nadaljuje s čitanjem.

Dr. Franko (zapisnikarju, ki čita): Gospod svetnik, saj vi se ne mučite. Čitajte le še bolj tiho; saj veste, da je to sama formalnost. — (Na neko opazko dostavi še:) Saj on ni nič kriv. To bi se moralo gospode tožiti po § 431. (Se smehlje. Od druge strani se mu smehlja Pinavčič. Galerija se zabava.)

Tajnik čita nato nemoteno naprej. Poslanci se vedno bolj izgublajo iz zbornice, dokler na predlog dr. Maranija glavar ne sešteje poslancev, ki jih je samo 13 v zbornici. Zbornica je nesklepčna, vsled česar zaključijo glavar sejo.

»Laški pevci«.

(Nadaljevanje.)

Imel sem v svojem načrtu nekaj pevcev več, kakor jih je potem v resnici bilo, a eden je obolel, drugi je zapustil Gorico in nekaj dijakov je bilo zadržanih priti k glavni skušnji v Kobarid v soboto zvečer zaradi izredno slabega vremena. Bilo nas je kljub temu še 12 in med temi celih 4, toraj ena tretina »laških« pevcev.

Popraviti moram resnici na ljubo dve neprosto voljni pomoti (kedar bo pa »Soča« svoje »pomote« popravila? Stavce.). Res je, da pojo ti 4 na Placuti ob 9., kedar je tih a maša italijansko in včasih kake latinske motete. Tu sem bil tudi jaz v zmoti, ker sem menil, da je tudi na Placuti župna maša (ob 9) vedno peta, kakor pri nas in, ker se pevci niso nikoli nobene italijanske cerkvene pesmi učili, pač pa slovenskih in latinskih in tudi, kedar sem bil z njimi na Placuti ob 9., se je pelo vedno latinsko. Druga pomota. O g. »Marostica« smo res menili, da je po rodu Italijan. Ko je pa sam videl po naključju zadnjo »Sočo«, opozoril me je pri skušnji v sredo (30/9): »Saj je moja mati iz Šempasa«, in Bernard, katerega je »Soča« naredila za tirolskega Nemca, dostavi v svojem basu: »In moj oče je iz Ročinja«.

Popraviti moram tudi, da nista oba brata »Crall«-a kovače, eden pač, a drugi brat ima na Kornu h. št. 10, vulgo »pri Janezu« — krčmo, in napis nad vratmi je »Ant. Kral« — in na svetilki ima napisano: »Gostilna s prenočiščem« v treh jezikih, slovensko, nemško in italijansko.

Da so te pevce, dva po rodu (tako je vedno pisala »Gorica« in ne več!) popolna Slovenca in dva na pol Slovenca poslali stariši v italijanske šole, niso zakrivila tega sami, protestirati pa moram, da jih »Soča« stavi v isto vrsto, kakor one, ki se sramujejo svojega pokolenja in, ki so potem Slovincem najhujši nasprotniki. Ako bi bili vsi goriški »Lahi«, ki imajo tudi slovensko kri v svojih žilah tak, kakor ti, bil bi že zdavno slovenski »čolnič« v Gorici »otet«.

Ti 4 niso sodelovali sedaj (v prvič pri slovenskih prireditvah. Ko sem jih prašal ob tridesetdnevnici po pok. S. Gregorčiču, ali bi hoteli priti pet — potem, ko sem dobil negativen odgovor od Pevskega in gl. društva — sem jih opozoril na to, da bi jih lahko Italijani zaradi tega napadali — saj so smatrali že pogreb pokojnika za demonstracijo. »Za to se ne zmenimo«, je bil odgovor. In ko so res peli, ni »Soča« nič pisala o škandalu.

Letos so sodelovali pri koncertu ob desetletnici Kat. del. društva, potem pri koncertu »za Gregorčičev dom« in pri dveh koncertih v našem Alojzijevišču. Ko sem jim potem ponujal kot v priznanje vsacemu po 2 K, zavrnili so me najodločneje: »Mi pridemo pet iz prijaznosti, a ne za plačilo«. Ko sem jim povedal pri eni pevski vaji, da bo 6. septembra na Libušnjem odkritje nagrobnika in spominske plošče S. Gregorčiču in sem jih prašal:

„Ali bi hoteli iti tudi vi?“

„Ali pridejo tudi Filipič, Petelin in oni drugi?“ (Razumi one, s katerimi so že peli skupno v hotelu „Central“.)

„Seveda — in še nekaj drugih dijakov.“

„Dobro, dobro.“

Taka je bila vsa ona „sila“, o kateri govori „Soča“. Večkrat so že izrazili željo, da bi radi videli nekaj slovenskih krajev, in ta prilika prišla je vsem prav.

Pevske vaje pa nismo imeli nobene izvenredne. Že sedmo leto teče, odkar imajo pri meni vsak teden po 2 vaji. Pri teh vajah se se pa res tudi slovenskih pesmic naučili precej, ne samo „par“. (Koliko izmed onih 15.000 bi kaj kaj takega naredilo — zlasti med onimi, zlasti med onimi, katere navaja „Soča“ imenoma?). Za slovenske cerkvene pesmi pri „S. Lorenca“ pa nismo imeli nikjer nobene skušnjaje, ker je niti treba ni bilo!

Da niso ti 4 brali Gregorčičevih poezij, je res, a da je eden največjih slovenskih pesnikov so vedeli vsi, trije so ga poznali osebno in kedaj je „Soča“ zahtevala, da morajo vsi, ki se hočejo udeležiti kake Trubarjeve slavnosti, prej Trubarja prebrati? Menda jej bo popolnoma zadostovalo, ako bodo rekli: simpatičen nam je, vemo kaj in kedo je bi in hočemo ga počastiti, vse to pa je bilo pri naših „laških“ pevcih tudi glede Gregorčiča.

Imejte povsod isto mero! Kak priimek zasluži oni, ki rabi pri prodajanju drugačno mero, kakor pri kupovanju? Čemu toraj toliko krika?

(Dalje pride.)

Kokošar.

Politični pregled.

Delegacije.

Delegacije se zbero najbrže dne 8. oktobra. V delegacije izvolijo poslanci sami iz sebe posebne odposlance, ki se zvejo delegati. Delegacije, ki se shajajo vsako leto dvakrat, zborujejo enkrat na Dunaju, enkrat v Budimpešti. Sklepati imajo o skupnih državnih rečeh, o vojaštvu itd. Iz tega sledi, da so delegacije silno važne. Doslej je bil z Goriškega vedno italijanski delegat. Letos se zgodi prvič, da bo Goriško zastopal Slovenec — posl. Fon. Doslej smo Slovenci imeli le enega delegata, letos imamo tri.

Aneksija Bosne?

Dopisnik „Piccola“ je baje izvedel, da baron Aehrenthal namerava v delegacijah predlagati aneksijo Bosne. Baje so vse velevalosti razun Anglije za to pridobljene. Anglija da se pripravlja s svojim brodovjem pripluti pred Varso, da Bolgarijo prisili, da Turčiji orientsko železnico vrne.

Berolinski listi poročajo, da je priklopljenje Bosue in Hercegovine k Avstriji sklenjena stvar. Cesar bo to naznanil skoro gotovo že v svojem prestolnem govoru v delegaciji. Signatarne vlasti, ki so bile pri berolinski pogodbi, so temu že pridile.

Novice.

Gospodom naročnikom!

Današnji številki „Gorice“ priložili smo čekovno položnico vsem gospodom naročnikom, da se jo poslužijo in nam zaostalo naročnino dopošljejo. Onim gospodom, ki so letošnjo naročnino poravnali, služila bo položnica za prih. leto.

Slovensko ljudstvo! V deželnem zboru je obstrukcija. Slovenski liberalci hočejo naše poslance pritisniti ob zid; slovenski liberalci hočejo sami za sé vse odbornike in veliko večino članov pri odsekih. Slovenski liberalni poslanci hočejo večini slovenskega ljudstva vzeti

možnost, po svojih zastopnikih zahtevati in dosežati koristi in pravice. Naši poslanci naj bi ne imeli nič, liberalci pa vse! To pa ne gre! Temu so se naši poslanci uprli in proti liberalnemu nasilstvu nastopili z obstrukcijo. To je bila dolžnost naših poslancev, ki zastopajo večino slovenskega kmečkega ljudstva na Goriškem.

Pri deželnih volitvah so v splošni skupini sicer dobili večino liberalci. A ta večina ni bila kmečko ljudstvo. Liberalni poslanci so prišli v dež. zbor s pomočjo brezdomovinske in brezverske soc. demokracije, s pomočjo liberalne tržke gospode, raznih pisarjev in učiteljev, ljudi, ki žive od kmeta!

Večino v kmečkih občinah so dobili poslanci S. L. S. Torej zastopajo naši poslanci večino kmečkega ljudstva! Te zastopnike kmečkega ljudstva pa hočejo ob steno pritisniti s pomočjo socialistov in frakarijev, botegarjev in učiteljev izvoljeni liberalci. To se ne sme zgoditi! Bilo bi sramotno tudi za slovenskega kmeta. Naše geslo bodi: Proč z liberalno starohovlavo! Kmet sam mora vladata v deželi po svojih poslancih!

Proč z liberalci!

A. Gabršček — deželni odbornik. Koga ne preletijo mračalice, ko sliši te besede? Človek, ki se je z njemu lastno eneržijo boril za to, da bi še dalje ostalo pobiranje užitnine in raznih davčin na opojne tijače, v rokah zasebnika, ter je tako oviral prepotrebno sanacijo (zboljšanje) deželnih in občinskih financ, naj stopi zdaj na čelo deželni upravi ter naj vodi njeno usodo? Človek, katerega ne teži vest, da s svojima umazanima listoma pohujšaje slovensko mladino in ubogo verno ljudstvo ter jima trga iz src najdražje svetinje, najkrepkejšo tolažbo v težavah in bridkostih življenja, ki se torej igra z največjim zakladom človeka, ta človek naj dobi v roke upravo dežele? Človek, ki ne prizanese nikomur, ki mu je na poti in ki se ne pokori njegovi palici, ki kakor slepec in obsedenec udriha na desno in na levo v svojih listih, naj stopi na čelo deželni upravi pa naj zavihiti svoj bič po županah in občinskih tajnikih, ki ne bi se klanjali njegovi visokosti, ki ne bi sprejemali raznih migljajev in ukazov v najrazličnejših zadevah? Človek, ki ni dokazal sposobnosti za modro in previdno gospodarstvo v raznih zavodih, katerim načeluje, kakor pričajo celo objavljeni računi, naj dobi sedaj uplivi na deželno upravo in gospodarstvo! Ne, to se ne sme zgoditi; in ako dežela potrosi še toliko, da se ubrani takega odbornika, je strošek popolnoma opravičen in dobro izdan.

Delo za kmeta skrbi zdaj A. Gabrščeka in je nevoljen, da mu to delo ni še izročeno. Vsaj s 1. okt. se je nadejal, da mu bo mogoče „delati za kmeta“ v deželnem odboru, pa zopet ni nič. In zdaj tožari v „Soči“, da drugi ne „delajo za kmeta“, namreč ti isti deželni poslanci, ki zastavljajo Gab-u pot v deželni odbor. Po našem mnenju pa prav ti poslanci opravljajo koristno delo za kmeta, kakor pastirji, ki so razpostavljeni s palicami okolo čede, da branijo grabljivemu volku do nje. Kar se plača pastirjem, da volka odganjajo, je dobro obrneno in v korist — kmetu!

Poziv. — Žalostni dogodki zadnjih časov so imeli za Ljubljano vsaj to dobro posledico, da so izginili skoro vsi nemški napis in da je dobila slovenska metropola po vnanjem slovensko lice. V Gorici opazujemo prav nasprotno prikazen! Tu se nemški napis slovenskih

trgovcev in obrtnikov od leta do leta bolj množijo.

Kaj je tega krivo?

V prejšnjih letih je Gabršček v „Soči“ očetel vsakega slovenskega trgovca in obrtnika, ki se je drznil imeti zraven slovenskega napisa tudi laški ali še celo nemški napis. To je bilo! Zdaj ima tudi on na svoji knjigarni in krčmi tudi nemški napis; zdaj vabi h koncertom in veselicam pri „Zlatem jellenu“ tudi z nemškimi lepaki. Letos je bil pričetkom novega šolskega leta razobesil na svoji knjigarni v „Trgovskem domu“ oznanilo, da ima na prodaj „Schulbücher“!

Če grešijo v narodnem oziru taki ljudje, ki se štulijo za slovenske „prvorobitelje“, ki se bahajo v „Soči“, da plačujejo na leto 500 kron obrtnega davka se bomo li čudili, da jih posnemajo tudi nekateri drugi slovenski trgovci in obrtniki, katerim se v gmotnem oziru ne godi tako dobro?

Da se ne bo še nadalje pačil narodni značaj goriškega mesta, pozivamo vse slovenske obrtnike in trgovce, da odstranijo svoje brezpotrebne nemške napise.

Ob novem letu bomo poročali, kako so se naši ljudje odzvali temu pozivu.

Dvo-ali trojeznost. — Znano je, da igra gospod Gabršček kaj rad vlogo narodnega junaka, ki biča in pobije neusmiljeno vse, kar narodu škoduje. Opravil se je na pohod in odpravil raz vrat slovenskih trgovcev in obrtnikov laške in nemške napise. Kjer je bilo kaj težav, tam je udarila vmes „Soča“ in gorje onemu, ki se ne bi pokoril za narodov blagor vnetemu možu. Izdajica je, kdor ne uboga in ne sname tuje jezičnih napisov. Zgodovina nas pa uči, da veliki možje pri delu za narodov blagor kaj radi pozabijo na se in živle za druge. In tako se je zgodilo tudi njemu. Prezrl je, da se na njegovi trgovini poleg laškega blesti še nemški napis. Kdo bi mu to zameril? Saj to se je zgodilo za narodov blagor. In izdajica naroda je, kdor gleda na take malenkosti pri tako velikem narodnem prvorobitelju. In tako verne liberalne ovčice danes do pičice verujejo, da so trojezni napisi na Gabrščkovih botegi edino primerna oblika narodne zavednosti, da pa so samoslovenski napisi na „krojaški zadrugi“, „Centralni posojilnici“ in drugod znak narodnega nazadovanja. Naš narodni junak je dobil na vrnico svoje ljudi, da ne gledajo več s svojimi očmi. Podobni so tistim koristnim domačim rogatim živalicam, ki jim je pastir nataknil zelena očala, da so videle pred seboj zeleno slamo in jo prežvekovale za sveže travo. Te ljudi mi obžalujemo. Hodi jo gledat v dež. zbor in vidijo pred seboj skozi liberalna očala nekoga, ki mlati prazno slamo, pa mislijo, da je drugi Bleiwais, oče Slovencev št. 2. Tem ljudem seveda ni mogoče dopovedati, da tudi gramofon lahko govori o pravicah Slovencev, da pa pri tem še vseeno ne izgine raz Gabrščkove trgovine ni eden nemški ali laški napis. Ti ljudje — tudi inteligenca se včasih sami zvejo — so nedostopni za vse, kar ne pride iz lib. ust. Zato naj tem ljudem danes citiramo izrek, ki ga je v ljubljanskem občinskem svetu izrekel liberalec dr. Majaron ob priliki zadnjih žalostnih, krvavih dogodkov v Ljubljani. Ta izrek, ki smo za nalašč izrezali iz liberalne „Elinosti“ slove: „Kdor ima slovenske napise, ta je slovenski trgovec, kdor ima nemške je nemški, kdor ima dvojezične, ta je meč, ki na dve strani reže, in dvojeznost je največjega zaničevanja vredna?“ (Urnebesni vihar pritrjevanja.)

Mestni očetje ljubljanski so sami liberalci in vendar so pritrjevali urnebesno tem besedam. Seveda se niso zavedali, da so s tem zadeli Gabrščeka, ki ima celo trojezične napise. „Dvojezični napisi so dvojeznost, ki je vredna največjega zaničevanja“. Kakšnega zaniče-

vanja pa je vredna trojeznost trojezičnih napisov?

To vprašanje naj na svojem generalu študirajo liberalni inteligenti.

Liberalna pravičnost. — Deželni zbor goriški ima dandanes takozvano večino, sestavljeno iz 9 slov. liberalnih ter 6 ital. „klerikalnih“ glasov, ter manjšino, katero tvori 9 liberalnih ital. in 5 „klerikalnih“ slov. glasov. Na eni strani 15, na drugi 14 glasov. Ako se oziramo na to, da nadškof goriški, kakor sploh noben katoliški duhovnik, se ne more združiti z And. Gabrščekom, lastnikom in sodelavnikom framasonskih listov „Soča“ in „Primorca“, dobimo prav za prav na vsaki strani 15 glasov. — Pa pustimo nadškofa v miru in ostanimo pri številkah 15 in 14. Prošt Faidutti in A. Gabršček zahtevata za svojih 15 pristašev tri mesta v deželnem odboru; ostalim štirinajsterim poslancem prepuščata pa eno mesto. Ali je to bolj liberalna, ali bolj neumna razdelitev?

Gabrščekovo obnašanje v dež. zboru je nadvse smešno. Mož vsaki čas skoči s svojega sedeža, leta sem in tja po dvorani, se pogovarja z galerijo, se smehlja, smeja, vpije, kriči, maha z rokama, jih zopet skriva v žepu, zveči svojo brado, premetava papirje ter naposled, ko začuti praznoto v svojem želodcu ali pa dolg čas v svoji duši, zbeži iz dvorane. Nekateri to Gabrščekovo delo za kmeta pripisujejo Gabrščkovemu dušnemu razpoloženju, drugi pa pravijo, da je mož nervozen, ker je mislil, da ima že v žepu 4000 svitlih kronic kot dež. odbornik; sedaj pa mora čakati, pa morda bo še čakal, da postane siv. Zato tako skače, ker se boji, da s svojimi nadami ne obsedi na suhem.

L' Eco del Litorale ovaja in imenoma navaja tiste italijanske liberalne poslance, ki niso bili pri slovesni maši, ki se je pela pred otvoritvijo deželnega zbora v stolni cerkvi goriški, ter hvali slovenske liberalce, češ, da so se polnoštevilo udeležili službe božje, ne reče pa nič o tem, kako se je na svetem kraju, med svetim opravilom, celo med povzdigovanjem obnašal načelnik slovenskih liberalcev Andrej Gabršček, ki je bil s svojim vedenjem v spodtiko in pohujšanje svoji okolic. Ves čas je predsedel in obrnen bil s hrbtom proti altarju, z obrazom na pevski kor, kakor bi hotel očitno pokazati, da tega, kar se na altarju godi, ne spoštuje, ker ne veruje, ter da njega zanima le petje, katero je po maši ostro kritikoval, kakor v gledišču.

Iz njihovih dejanj jih boste spoznali, je star rek, ki ima še dandanes splošno veljavo. Kogar še nista poučila dovolj Gabrščkova lista „Soča“ in „Primorec“, da njih lastnik in glavni urednik ne spoštuje krščanske vere, prepričati se je moral o tem pri slovesni maši dne 22. sept. v stolni cerkvi goriški. Kdor Najsvetejšemu ostenjati hrbet obrača in nima ozira na verno ljudstvo, ki je v cerkvi in na oltarju Boga moli in časti, kaže, da je neolikan, če ne celo neveren človek. In takega moža so si postavili naši liberalci za svojega načelnika? Tak mož hoče zavladati nad slovenskim vernim ljudstvom na Goriškem? Kot en mož se mora vzdigniti vsa dežela pa protestirati proti takemu skrunjenju svetega kraja, proti pohujšanju ljudstva in proti nesramnemu žaljenju verskega čuta slovenskega ljudstva. Tak človek ne more in ne sme zavzemati v deželi častnih in vplivnih mest. Tak mož sodi na smetišče pozabljivosti, kar je že zdavna zaslužil. Zdrami se, dežela goriška, pa vrzi raz se verige tega nevrednega svojega sina, v katere te je vkopal!

Taki so! Njegova Visokost Andrej Veliki so bobnali v svojem glasilu „Soči“ z dne 13. avgusta, da ako se ne izpolnijo Njih pogoji, jamljeni c. kr. vladi, bodo začeli z obstrukcijo in onemogočijo zborovanje, tako, da deželnega zbora — ne bo.

Ta nauk so si vzeli k srcu naši slovenski klerikalci, kateri istotako zahtevajo, naj se izpolnijo njih pogoji. Ker Gabršček tega noče slišati, so začeli klerikalci obstruirati. In glejte! Pozabivši na svoj manifest z dne 13. avgusta, ovaja zdaj „Soča“ dr. Gregorčiča, da onemogočuje delovanje deželnega zbora, ter mu bere levite, kakor zna le — A. Gabršček. Kar je tebi milo, je meni drago, ljubček moj!

Jutri — v Cerkno! — Opozarjamo vse naše somišljenike in bratska društva še enkrat na lepo slavnost, ki bo v nedeljo v Cerknem. Udeležniki iz Gorice se odpeljejo v nedeljo zjutraj ob 6h do Sv. Lucije; odtod z vozom do Cerkna, kjer so lahko že ob 9h. Zvečer se vrnejo že ob 9h. Somišljeniki, v nedeljo vsi v Cerkno, da pokažemo ondodnim svojim bratom svoje simpatije in priznanje za njihovo vzorno organizatorično ljudsko delo!

Kako pišejo brezvestneži. — Sotrudnik „Soče“ je pisal v 213 št. „Slovenskega Naroda“ med drugim: „Na pokopališču, kjer leži slovenski pesnik Gregorčič, ni bilo o slovenski trobojnici ne duha ne sluha. To so pač škandali, kakršni se še niso dogodile ne samo na Goriškem, temveč tudi ne na celem slovenskem ozemlju. Le kdor je v resnici Slovenec, komur se pretaka po žilah slovenska kri, ta lahko pojmi gigantstvo tega škandala po eni strani in strankarsko zaslepljenost po drugi strani“. Slično je o tej zadevi pisala tudi „Soča“. Tako je pisal brezvestni strankarski zaslepljenec v oba lista ter na ta način delal za svojo politično stranko javno nmenje. Z bombastičnimi frazami in na brezvesten način je razburjal javnost in povsem krivično blatil in obrekoval „Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“. Ko je ta poslal „Soči“ popravek in povedal resnico, da je ob odkritju Gregorčičevega nagrobnika vihrala na cerkvi sv. Lovrenca 3m dolga slovenska trobojnica, pričakoval bi bil vsak pošten človek, da bo „Soča“ svoj korak obžalovala in storjeno krivico popravila. (Pomilujem Vas, da tako malo poznate „Sočino“ moralo. Stavec.) A ona tega ni storila, marveč vzdržuje svojo prejšnjo laž, češ, da ji ljudje z nova poročajo, da ni bilo slovenske zastave. Kako naj kvalifitujemo tako podlost? Politični koristolovci, ki tako pišejo, so in ostanejo brezdomovinci; po svojem pisanju in delovanju se kažejo kot taki, ki skušajo najplemenitejšemu podjetju na vse mogoče načine škodovati radi strankarskih koristi. To eminentno dokazuje zadeva Gregorčičevega spomenika. Vedenje „Soče“ in onih, ki na njo prisegajo, v tem slučaju, v katerem tvori središče vsem najsimpatičnejši slovenski pesnik, mora vendar odpreti našemu ljudstvu na Goriškem oči! Vsakdo se lahko o tem sam prepriča, da ni nekaterim ljudem ni več svetega na svetu, niti ne spomina na velikega pesnika Gregorčiča, če sami pri vsej stvari ne komandirajo. —

V odgovoru na popravek odbora za S. Gregorčičev spomenik „Soča“ zopet laže. — (Dalje). — „Rečem ti, da mi ne porečeš“, si je mislila Gabrščekova „Soča“ ter imenovala „Gorico“ „lažnjiv in falotski list, ki je v pravo sramoto goriškim Slovincem in ki je v laži in falotstvu dosegel rekord“.

Ali naj bo to blazno bevskanje odgovor na našo povrženo trditve, da je „Soča“ navadna časnikarska hijena, ki je našega pesnika tudi po njegovi smrti infamno obrekovala?

V svojem odgovoru trdi zopet „Soča“ s svojo znano predrznostjo, da ni res, da bi se bil kdo obrnil do „Pevskega in glasbenega društva“ glede petja pri Gregorčičevi slavnosti. Vsled te „Sočine“ brezobraznosti smo prisiljeni zopet o tem pisati ter s pričami dokazati, kdo laže. —

„Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ je v svojiseji naročil svojemu članu g. dr.-ju Šorliju, naj popraša „Pev-

sko in glasbeno društvo“, ali bi hotelo sodelovati pri Gregorčičevi slavnosti. G. dr. Šorli je svojo nalogo tudi izvršil. Ker pa g. dr. Šorli ni našel predsednika „P.“ in gl. dr., naprosil je odbornika pevskega zbora g. V. Črnkoto, naj bi priobčil pevcem omenjenega društva našo prošnjo ter naj bi v obče v tem vprašanju posredoval. G. Črnko je obljubil to storiti in je tudi v resnici storil. Pevci „Pevskega in glasbenega društva“ so se o tej zadevi posvetovali, a pri Gregorčičevi slavnosti — jih ni bilo. To je resnica. Priče so g. dr. Šorli, g. Črnko, in pevci sami Slovenska javnost iz tega jasno spozna, kdo laže.

Pevski zbor „Pevsk. in glasbenega društva“ ni dal „Olboru za Gregorčičev spomenik“ na vprašanje ali bi hotel pri Gregorčičevi slavnosti sodelovati, nikaškega odgovora, pač pa je namesto tega prinesla „Soča“ na odbor škandalozen napad. Iz izjav posameznih pevcev se da sklepati, da bi bili ti pri slavnosti radi sodelovali in da bi jim pripravljanje za to sodelovanje ne prizadevalo nikakih težav. Tudi je bil na dan slavnosti pevskega zbora „Pevskega in glasb. društva“ pri pogrebu svojega člana Jeretiča pri sv. Luciji. Pogreb je končal pred 10. uro. Kdor bi bil imel dobro voljo, bi bil prav lahko prišel vsaj k odkritju spominske plošče na Vrsnc in bi bil tako počastil spomin moža, kakoršen se morda ne bo rodil več v stoletjih. A pevci tega niso storili — in nehote se človek vpraša, kdo je tisti zli duh, ki je na nje vplival. Ojgovor je lahek, če pomislimo, da je hotela „Soča“ vso to zadevo pokazati v resnici popolnoma nasprotni luči in da je nesramno in krivično napadala „Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“. S tem je napravila „Soča“ „Pevskemu in glasbenemu društvu“, ki je imelo že pri svojem postanku politično ozadje, prav slabo uslugo.

Laži o „laških pevcih“ je zavrnil preč. g. Kokošar. Mi konstatujemo še samo to, da se je „Soča“ hrabro umaknila v tem vprašanju. Tisti hudobni duh ki je hotel odvrniti slovensko občinstvo od Gregorčičeve slavnosti, je lagal v „Primorcu“ z dne 4. sept., da bodo peli na Gregorčičevem grobu izključno le laški pevci. To laž je vtihotopil tudi v „Slovenski Narod“. Marsikdo je morda tej nesramni laži veroval in se ni udeležil slavnosti. Hadobnež je s to debelo lažjo svoj namen deloma dosegel in zdaj priznava, da so bili pevci Slovinci, ter obira le še štiri goriške cerkvene pevce, ki so pri slavnosti sodelovali.

Vkljub odborovemu popravku vzdržuje „Soča“ svojo laž, da ni bilo ob odkritju nagrobnika Simona Gregorčiča na pokopališču nobene slovenske trobojnice.

Da zapremo lažniku sapo, ga pozivamo, naj se podpiše pod svojo trditvijo. Mi ga bomo potem javno imenovali lažnika in s tem mu damo priliko, da nas toži pred porotniki. Ako mu ne ugaja ta predlog, mu dajemo priliko, da si zasluži 1000 K s tem, da dokaže, da ni vihrala ob odkritju Gregorčičevega nagrobnika na cerkvi sv. Lovrenca slovenska trobojnica, ampak deželna zastava. Ali bo zdaj konec laži?

Prof. dr. Franc Žigon objavlja v „Philosophisches Jahrbuch“, ki je prvi modroslovski list, obširno kritično razpravo, v kateri pojasnjuje pojme o aevum, tempus discretum in tempus infinitum. Kakor je znano modroslovcem, so to vprašanja, o katerih ni bil na jasnem niti sv. Tomaž akvinski. Nejasnost v teh vprašanjih je kriva, da se modroslovje od školastike sem ni moglo razvijati. Ob teh vprašanjih so se razbijali nadaljni poskusi. Tudi Gutberlet, ki velja za največjega nemškega filozofa sedanjega časa, je tukaj zavozil. Kritika g. dr. Žigona je v tem oziru zelo važna. Prepričani smo, da se bodo morali modroslovci na ta spis našega rojaka v bodočnosti ozirati. To objavljamo s ponosom in čestitamo g. dr. Žigonu iskreno!

G. Teodoro Hribar daruje 50 v. za „Slov. sirotišče“, 50 v. za „Šolski Dom“ 50 v. za „Alojzijevišče“ in 50 v. za „Gregorčičev Dom“, kot znak globoke zahvale Andreju Velikemu, ker se ga je zopet blagovolil z brezplačno reklamo spomniti v svojem vrednem glasilu „Soči“.

† Smrtna kosa. V petek ob 1/2 uri popoldne je preminul v Oslavlju pri Pevmi občespoštovani in pri vseh priljubljeni veleposestnik gospod Anton Pintar v 72. letu svoje starosti. Pokojnik je bil 25 let predsednik kraj. šol. svetu, 30 let občinski starešina, 24 let cerkveni ključar, 10 let predsednik društva za zavarovanje goveje živine in 8 let predsednik posojilnice. Taki možje, kot je bil pokojni Pintar, so redko sejani po naši slovenski domovini. Mož pošten, značajan in miroljuben. Kdor je le enkrat govoril z njim, se mu je prikupil. — Pogreb zemeljskih ostankov v pokojniku se bo vršil jutri v nedeljo ob 4 1/2 pop. iz Oslavlja na pevmensko pokopališče. Žaložoji soprogi naše iskreno sožalje, pokojniku pa večni mir!

— Kolonski shod bo v nedeljo dne 11. oktobra v Vipolžah. Govorita posl. Fon in dr. Pavlica.

Vozni red, veljaven od 1. oktobra t. l. smo priložili kot brezplačno prilogo današnji številki. Vozni red je izdala „Krojaška zadruga“, kar bo gotovo ustrezno našemu občinstvu, posebno pa še, ker je ta vozni red popolnejši od zadnjega. Obsega poleg voznega reda tudi ceno vožnji iz Gorice do posameznih postaj. Nadalje vsebuje ta vozni red pregled sejmov na Primorskem, tarif goriških izvoščekov, pregled javnih uradov v Gorici. Iestvico o kolekovanju, lestvico o plačevanju osebno dohodninskega davka, koledarček (7 mesecev) in zapisnik. — Hvaležni moramo biti „Krojaški zadrugi“, da nam je oskrbela tako lično knjižico, katero bo gotovo vsakdo shranil, ko jo bo dobil. Zatorej je naša dolžnost, da „Krojaško zadrugo“ z obilnimi naročili podpiramo!

— Čebelica na Bukovem. V nedeljo 27. sept. smo ustanovili za našo mladino zelo primerno posredovalko varčnosti: „Čebelico“. Otroci se zelo veselijo in pridno vlagajo male svotice svojega premoženja, kar je za nje velikega pomena. Ako se mali otrok uči zgodaj varčevanja, bo gotovo varčeval tudi pozneje; ako pa prvi vinar porabi za sladkor, bo družega, tretjega tudi, posledica pa je — zapravljivost. Čebelica sprejema najmanjši vložek za prvič 10 vinarjev, nadalje pa vsak najmanjši denar.

Pomenljivo je v naši gorski vasi tudi za odrasle, posebno ženske čipkarice, katere po zimi prislužijo nekaj denarja in ga morebiti par mesecev ne rabijo; hranilnica v Cerknem pa je posameznim preoddaljena.

Otrokom naj se Čebelica priporoča!

— Obrtno nad. šola za zidarje v Rencah prične šol. leto 1908/9 s 4. oktobrom t. l. Vpisovanje učencev, ki so dovršili ljud. šolo, je isti dan ob 3. pop. v obrtni šoli. Sprejema se učence do 15 t. m. Vodstvo.

— Razglas. Daž. odbor razglasa: Pri petem srečkanju obveznic deželnega posojila iz leta 1902 od 1.000.000 kron, katero se je izvršilo 1. oktobra v deželni hiši so se srečkale:

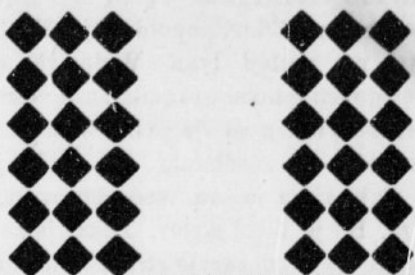
obveznica št. 214 v znesku 2000 K
„ „ 213 „ „ 2000 „
„ „ 5 „ „ 1000 „

Te obveznice izplača deželna blagajna od 1. januarja 1909 naprej v polni imenski vrednosti proti pridržku dotičnih obveznic in do 1. januarja 1909 še ne zapadlih odrezkov.

Obveznica št. 170 v znesku 200 K, izžrebane dne 1. oktobra 1907, se ni še realizirala.

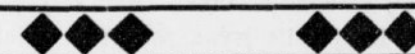
— Kapelnik vojaške godbe pešpolka št. 47. v Gorici je postal doseđanji polkovni tambur Hans Hunger.

— Huda nesreča se je zgodila 29. t. m. popoldne v Prvačini na postaji. Ko

Došle so

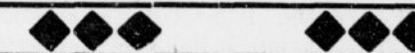
zadnje — novosti
ženskega in moškega blaga za
jesenski čas!

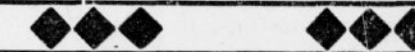
Da je manufakturna trgovina
„Krojaške zadruge“
v Gorici

najsolidnejša te stroke

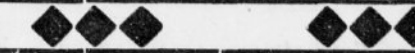
o tem se je prepričal vsakdo, kdor je kupoval blago v isti. Trgovina se drži načela: Dobro blago z nizko ceno sta glavna pogoja, da si trgovina ohrani med občinstvom častno ime

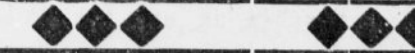
Cene so stalne in v naši trgovini ne poznamo nelepega prepiranja zaradi istih.

Blago je najboljšo in najcenejše kot pri katerikoli konkurenčni trgovini

Vsakdo naj enkrat poskuša pri nas kupiti in gotovo se ne bo varal

Zaloga je nedosegljiva te stroke v Gorici in razpolaga s takim blagom, s kakršnim ne more razpolagati nobena trgovina te stroke

je privozil tovorni vlak št. 61 z Volčje-
drage ob 5 uri 36 m. popoldne je 27letni
delavec na postaji Ivan Vodopivec po
neprevidnosti hotel skočiti na vozno
zavoro še preden se je vlak vstavil. A
nesrečnežu je spodletelo ter padel je
pod vlak, ki ga je na več kosov raz-
mesaril. B1 je takoj mrtev. Tukaj je zelo
nesrečni kraj; od kar je stekla železnica
je od km 161:3 do km 163 že 5 (reci
pet) žrtev železnega konja.

— Nesreča. V Prvačini je neki Al.
Stanič čistil nov sod z živim apnom
in vodo. Sod je razpčil in puh je moža
smrtno nevarno ranil. Moč je bila taka,
da je doge vrglo do pod linde in je
streho raztrgalo.

— Hranilnica in posoj. v Pevmi
je poslala „Slovenskemu sirotišču“ kot
jubilejni dar 40 K.

— Redek ribiški lov. Pri Nabre-
žini vlovili so v sredo ondotni ribiči
dvoje rib tonin, katerih prva je bila
dolga 2:37 m ter je tehtala 165 kg, druga
pa je imela 140 kg. Obe ribi prodali so
v Trstu za 408 K.

Ribi sta bili tako siloviti, da jih
niso mogli potegniti z mrežo na kraj,
pač pa so jih morali s pomočjo zanjke
(z vrvi) vloviti, ter tako na kraj po-
tegniti. Da je bila jedna res pravi kolos,
priča okolnost, da je bil njen želodec
(recte črevo) tako velik, da ga je imel
eden moč dčeti, za prenos domov,
in da je žnjim nasitil več rodbin. Res
redki ribiški plen.

— Vabilo k odkritju spominske
plošče P. Angelika Hribarja v Zgor-
njem Tuhinju, ki se bo vršilo v ne-
deljo, dne 11. oktobra t. l. po s'edečem
sporedu: 1. Ob 1/2 11. dopoldne cerkveni
govor (P. Konstantin Luser). 2. S'ovesna
sv. maša (dekan I. Lavrenčič). 3. Odkritje
plošče pri cerkvi z nsgovorom (dekan I.
Lavrenčič). 4. Odkritje plošče na rojstni
hiši. Udeleženci, ki žele biti pri skupnem
kosilu, naj to naznanijo najkasneje do
8. oktobra t. l. podpisanemu. Janez
Štrukelj, župnik v Zgornjem Tuhinju.

— Stavka v papirnih tovarnah
na Kranjskem končana. V sredo po-
poldne se je vršilo pri kranjskem de-
želnem predsedniku pogajanje stavkajo-
čega delavstva z tovarniškimi zastopnikom
g. O. Kenedijem. Delavstvo je zastopal
poleg odbora osobito spretno dr. Šusteršič.
Sklenilo se je pričeti v petek, dne 2.
oktobra, z delom. Rzsodbo o spornih
točkah pa izreče gospod deželni pred-
sednik in isto razglasi strankam v po-
nedeljek. S tem je končana dolgotrajna
stavka, v kateri so pokazali delavci ob-
čudovanja vredno moč in edinost.

— V morje so spustili v pone-
deljek v Trstu nov parnik paroplovnega
društva „Dalmatia“. Ime mu je „Vodice“.
To je četiti parnik tega društva, ki pre-
skrbuje obrežno službo ob dalmatinski
obali. Ostali parniki so: „Cetina“, „Ma-
karska“ in „Adria“.

— Cena isterskemu grozdju, ki
je bila pred par dnevi še prav nizka
(4—8 vin. za kilogram), je znatno po-
skočila. Na grozdnem trgu v Kopru se
je 29. septembra plačevalo grozdjo po
12 do 14 vinarjev. Cena bo še poskočila
kajti nepričakovano slaba letina na
Francoskem vpliva na naš trg. To bo
vplivalo tudi na ceno našega grozdja.

— Oklufutani hrvaški podban.
V sredo je vseučiliščnik Jurica predsednik
dijaškega častnega sveta na zagrebškem
vseučilišču, napadel podbana pl. Czern-
koviča, ga oklufutal, mu izvil palico ter
ga z njo pretepel. Vzrok je ta, da je
Jurica bil obsojen na štirinajst dni za-
pora, ker je pred banovo palačo, ko je
bil dobre volje, zapel sramotilno pesem.
Visokost kazni Jurica pripisuje podbanu
Czernkoviču, s katerim sta se že preje
vekrat sporekli. Množica je Jurico, ko
je podbana namahal, živahno aklamirala.
Policija ga je nato v kavarni „Corso“,
kamor jo je sam poklical, aretirala. Pri
zamlješevanju je dejal, da se je tudi za-
radi tega hotel nad podbanom maščevati,
ker je pravzaprav on povzročitelj proti-
dijaških naredb bana Raucha.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Va-
lentina in na drugih sličnih boleznih, ta
naj se obrne na privilegirano lekarno
Schwanen-Apotheke, Frankfurt A.
M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
tva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Odlikovana
mizarska
delavnica s stroje-
— vim obratom —
GORICA
— Tržaška ulica 18 —

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stajbe: Vrata okna podove stornice pregraje i. t. d.	Za sobe: Omare postelje mize umivalnike ponočne omarice stolice i. t. d.	Za cerkve: Altarje klopi prižnice pulti klečalnike i. t. d.
--	---	--

ZALOGA:
vsekovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebri-
čev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov,
kakor: cimrjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Oljce: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidarič & Valenčič. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Ant. Obidič

čevljar
v Semeniški ulici 1.
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.

Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Goriška zveza gosp. zadrug in društev v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

posreduje

pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih pridelkov

V zalogi ima:

modro galico, žveplo, razna umetna gnojila, gumijeve vezi, belo in živinsko sol, otrobi debele in drobne, turšico, moko, klajno apno in drugo.

Člani pridruženih zadrug se pri prevzemanju blaga morajo izkazati s člansko knjižico zadruga in posojilnice, h kateri pripadajo.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici, bivši „Hotel Central“.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnimi obratom izdeluje: rakete bengaliene luči, rintske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm X 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm X 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc
pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)

Popraval in komisijska zaloga dvokoles in šivalnih strojev pri

Batjelu

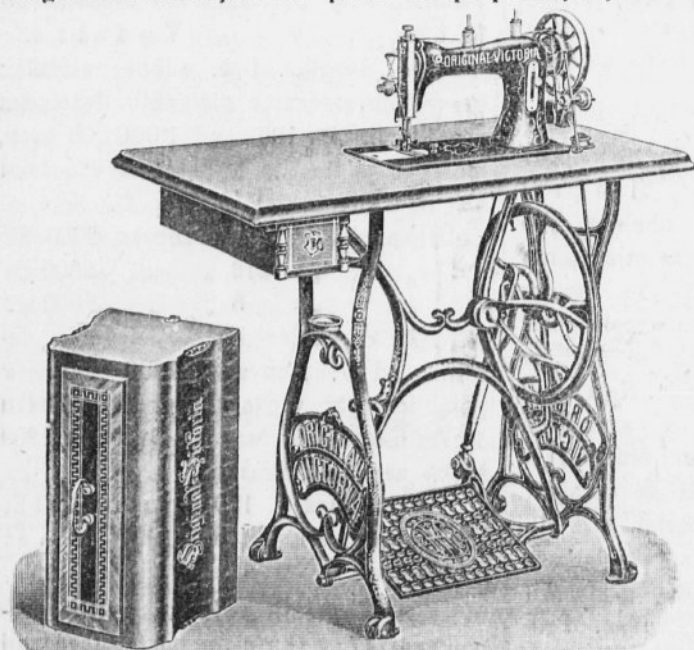
Gorica

Via Duomo 3—4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdba stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledati si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

